

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Štefana Michálíka na neverejnom zasadnutí konanom 14. mája 2014 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného **A. S.** pre zločin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 Tr. zák., o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. PK-2T 46/2013, z 30. apríla 2014 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného **A. S. sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd v Pezinku uznesením, sp. zn. PK-2T 46/2013, z 30. apríla 2014 rozhodol tak, že podľa § 79 ods. 3 Tr. por. sa žiadosť obžalovaného **A. S.** o prepustenie z väzby zamietá, pretože dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku trvajú, pretože doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie a podaná obžaloba, boli spáchané, majú znaky trestných činov, sú dôvody na podozrenie, že tieto skutky spáchal obžalovaný a z jeho konania a ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že obžalovaný bude pôsobiť na svedkov alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie.

Proti uzneseniu prvostupňového súdu podal sťažnosť obžalovaný do zápisnice o verejnom zasadnutí. 9. mája 2014 bolo Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku doručené podanie obžalovaného, označené ako sťažnosť, v ktorom bolo uvedené, že dňa 30. apríla 2014 vydal príslušný súd uznesenie, č.k. PK-2T 46/2013, ktorým zamietol žiadosť o prepustenie z väzby. Proti vyššie uvedenému uzneseniu podáva obžalovaný sťažnosť, ktorú bezodkladne v lehote 5 dní odôvodní. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky bolo

predmetné podanie doručené 9. mája 2014. Do dňa konania neverejného zasadnutia Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky nebolo doručené písomné odôvodnenie sťažnosti. Zo strany obhajoby ide o uznesenie priet'ahy v konaní. Obhajca, obžalovaný si vypočuli rozhodnutie a odôvodnenie prvostupňového súdu. Do zápisnice zahlásili sťažnosť. Po 7. dňoch od vyhlásenia rozhodnutia obhajca zaslal súdu prípis, ktorý je citovaný v predchádzajúcom odseku a sám si určil lehotu na odôvodnenie sťažnosti, ktorá mala uplynúť 1 deň pred konaním hlavného pojednávania. Takýto postup zo strany obhajoby je v rozpore so zásadami činnosti advokáta. Pretože vedel o termíne konania hlavného pojednávania a mal dost' času na odôvodnenie sťažnosti v primeranej lehote.

S poukazom na konštatované skutočnosti, vzhľadom na to, že ide o rozhodovanie o väzbe, najvyšší súd sa v odôvodnení bude zaoberať skutočnosťami uvedenými v žiadosti o prepustenie z väzby.

Pri rozhodovaní o sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Zo spisového materiálu mal Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že obžalovaní boli vzatí do väzby uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 Tost 14/2013, z 23. apríla 2013, z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. Väzba začala 23. apríla 2013 o 15.30 hod. a do väzby sa započítala doba zadržania obvinených. U S. S. od 15. apríla 2013 od 8.00 hod. do 17. apríla 2013 do 22.40 hod. a u A. S. od 15. apríla 2013 od 7.48 hod. do 17. apríla 2013 do 22.40 hod.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal 25. septembra 2013 na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku obžalobu na obvineného Ing. S. S. a A. S. pre zločin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

Ing. S. S. a A. S. v presne nezistený deň, v období od prvého polroka 2010 až najneskôr do 15. decembra 2010, v Š. na S. č. X., v kancelárskych priestoroch nachádzajúcich sa v starej budove spoločnosti C., IČO: X., pri spoločnom osobnom

rozhovore vzájomne dohodli a prisľúbili poskytnúť Ing. M. Z. finančnú hotovosť najmenej vo výške 10 percent z celkovej sumy vyplatených nadmerných odpočtov dane z pridanej hodnoty, ako úplatok za to, že z titulu jej vtedajšej funkčnej pôsobnosti riaditeľky Daňového úradu T., kontaktné miesto Š., O. X./X., Š., im bude o nimi určených spoločnostiach, v ktorých obvinení vykonávali svoj vplyv, poskytovať služobné informácie o došliých dožiadaniach z iných daňových úradov a vyžiadaniach z polície, z colného úradu, včas odovzdávať o nich kópie a podľa ich určenia ich vybavovať, zabezpečiť, aby kontrolór vykonávajúci kontrolu v ich spoločnostiach zaslal dožiadania na im spriaznený iný daňový úrad preto, aby v rámci tzv. krížovej kontroly bola kontrola ukončená bez negatívneho nálezu, uvedie im, v akej tolerančnej výške je v konkrétnom zdaňovacom období možné na tomto daňovom úrade si uplatniť nadmerný odpočet DPH, ktorý si takto zahrnú do daňového priznania a zabezpečí bezproblémové vrátenie a vyplatenie uplatneného nadmerného odpočtu DPH tak, aby v týchto spoločnostiach nebola vykonávaná daňová kontrola vôbec alebo v prípade jej nariadenia bola takáto kontrola vykonaná urýchlene a bez negatívnych zistení alebo nálezov v nimi určených spoločnostiach :

- **E.**, H. X./X., Š., IČO X., za zdaňovacie obdobie september 2010 vo výške 534 860,45 eur,

- **P.**, S. X., Š., IČO X., za zdaňovacie obdobie august 2010 vo výške 77 024,73 eur,

- **A.**, so sídlom toho času S. č. X., Š., IČO: X.,

za zdaňovacie obdobie máj 2010 vo výške 499 675,83 eur,

za zdaňovacie obdobie jún 2010 vo výške 495 631,37 eur

za zdaňovacie obdobie júl 2010 vo výške 512 647,38 eur,

- **A.**, so sídlom toho času S. č. X., Š., IČO: X.,

za zdaňovacie obdobie jún 2010 vo výške 497 235,94 eur,

za zdaňovacie obdobie júl 2010 vo výške 508 234,01 eur,

za čo obvinený Ing. S. S., v prítomnosti obvineného A. S., v decembri roku 2010, v kancelárii na adrese Š., S. č. X., spoločne poskytli Ing. M. Z. časť dohodnutého peňažného úplatku vo výške 40 000 eur a zvyšná časť dohodnutej sumy ako sľúbeného peňažného úplatku vo výške 250 000 eur zostala podľa ich vzájomnej dohody u obvinených na ďalšie zhodnotenie s tým, že si o ne môže kedykoľvek požiadať, k čomu došlo začiatkom mesiaca

marec 2013, kedy na požiadanie Ing. M. Z. jej Ing. S. S. osobne, v jej byte vo V., na R. ulici č. X., zo zvyšnej časti dohodnutej sumy ako sľúbeného úplatku odovzdal peňažnú hotovosť vo výške 10 000 eur.

Špecializovaný trestný súd uznesením, sp. zn. PK-2T 46/2013, z 10. januára 2014 podľa § 244 ods. 1 písm. h/ Tr. por. odmietol obžalobu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 25. septembra 2013, pretože zistil závažné procesné chyby, najmä že boli porušené ustanovenia zabezpečujúce právo obhajoby.

Proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu podal sťažnosť prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2 Tost 4/2014, z 25. februára 2014 zamietol žiadosti obžalovaných Ing. S. S. a A. S. o prepustenie z väzby na slobodu. Podľa § 79 ods. 2 Tr. por. zmenil u obžalovaného dôvody väzby tak, že u každého pretrváva dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 2 Tost 4/2014, z 2. apríla 2014 zrušil napadnuté uznesenie Špecializovaného trestného súdu a Špecializovanému trestnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 2 Tost 4/2014, z 18. marca 2014 žiadosť obžalovaných Ing. S. S. a A. S. o prepustenie z väzby zamietol a neprijal písomný sľub obžalovaných Ing. S. S. a návrh obžalovaných Ing. S. S. a A. S. na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Vo veci je potrebné uviesť, že Špecializovaný trestný súd 14. apríla 2014 vytýčil termín hlavného pojednávania vo veci na 16. mája 2014, 22. mája 2014, 27. – 28. mája 2014, 5. júna 2014, 19. júna 2014, 24. -25. júna 2014.

Argumentácia obžalovaných v tom smere, že uplynula zákonná lehota väzby, z toho dôvodu, že obžalovaný bol vzatý do väzby za prečin podplácania podľa § 20, § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a podľa tohto ustanovenia maximálna zákonná doba väzby podľa ustanovenia § 76 ods. 6 písm. a/ Tr. por. uplynula 23. apríla 2014, nie je správna.

Obžalovaným Ing. S. S. a A. S. bolo vznesené obvinenie pre skutok, ktorý je predmetom obžaloby. 15. apríla 2013 s tým, že obžalovaní sa dopustili prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Špecializovaný trestný súd uznesením, sp. zn. Tp 27/2013, zo 17. apríla 2013 prepustil obžalovaného zo zadržania.

Uznesením z 22. apríla 2013 bolo opätovne vznesené obvinenie A. S. a Ing. S. S. pre ten istý skutok, ale už ako zločin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. A. S. uznesenie o zmene právnej kvalifikácie odmietol prevziať. Uznesenie bolo obžalovanému doručované v deň rozhodovania Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o vzatí do väzby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o vzatí obžalovaných do väzby uznesením z 23. apríla 2014.

S poukazom na konštatované sa lehota trvania väzby u obžalovaného A. S. počíta podľa ust. § 76 ods. 6 písm. b/ Tr. por.

Podstatné pre počítanie lehoty trvania väzby u obžalovaného sú tie skutočnosti, že v uznesení o vznesení obvinenia z 15. apríla 2013 a 22. apríla 2013 bola zachovaná totožnosť skutku a že došlo k zmene právnej kvalifikácie konania obžalovaných, čo im bolo známe. Či sa to stalo postupom, ktorý zvolil vyšetrovateľ (vydaním ďalšieho uznesenia o vznesení obvinenia) alebo upozornením na zmenu právnej kvalifikácie alebo návrhom prokurátora na zmenu dôvodov väzby je jedno. Prípady, ktoré uvádza obhajca a cituje komentár z trestnoprávnoprosesného je iný, pretože v tomto prípade obžalovaného došlo k zmene právnej kvalifikácie konania obžalovaného v ten istý deň, ako bolo vyhlásené uznesenie o vzatí do väzby. Nedošlo k zmene právnej kvalifikácie po určitom čase, plynutia lehoty väzby, ako je to uvádzané v príklade z komentovaného Trestného poriadku.

K argumentácii obžalovaného spočívajúcej v tom, že u obžalovaného A. S. nie je daný dôvod väzby podľa ust. § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza nasledovné: Najvyšší súd Slovenskej republiky o väzbe obžalovaného rozhodol

uznesením, sp. zn. 5 Tost 14/2013, zo 17. apríla 2013. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, čo zakladá u obvineného dôvod väzby podľa ustanovenia § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. Vzhľadom k tomu, že v každom rozhodnutí, ktorým bola zamietnutá žiadosť o prepustenie z väzby obžalovaného Špecializovaným trestným súdom alebo rozhodnutím o sťažnosti obžalovaného proti citovaným uzneseniam sa súdy touto skutočnosťou zaoberali. Najvyšší súd Slovenskej republiky odkazuje na odôvodnenia konajúcich súdov a dodáva: že ustanovenie § 71 ods. 1 písm. b/ nevymedzuje dôvody kolúznei väzby taxatívnym výpočtom. Citované ustanovenie vyžaduje na naplnenie dôvodov väzby okrem skutočností uvedených v odseku 1/ pod písm. b/ buď pôsobenie na svedkov, znalcov alebo spoluobvinených alebo iné marenie objasňovania skutočností závažných pre trestné stíhanie. Objasňovaním skutočností závažných pre trestné stíhanie je dokazovanie skutočností uvedených v § 119 ods. 1 Tr. por. Tieto skutočnosti musia mať pre trestné stíhanie podstatný význam.

Z konštatovaného vyplýva, že dôvodom kolúznei väzby nemusia byť len tie skutočnosti, že obvinení pôsobili na konkrétnych svedkov v konkrétnej veci ale môžu byť nimi aj iné skutočnosti a iné marenia skutočností závažných pre trestné stíhanie. Priame pôsobenie na svedkov počas prípravného konania nebolo zaregistrované. V tomto smere je potrebné sa stotožniť s obhajobou. Určité náznaky sa vyskytujú vo výpovedi S.. Zo znenia skutku však vyplýva, ako obvinený pri páchaní trestnej činnosti ovplyvňoval pracovníkov daňového úradu a manipuloval s nimi a vytváral „atmosféru“, na základe ktorých mu pracovníci daňového úradu dávali informácie, ktoré žiadal. Tieto skutočnosti zakladajú dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. Ako už bolo konštatované v predchádzajúcej časti tohto konajúce súdy v rozhodnutiach o žiadostiach obvineného o prepustenie z väzby a súdy rozhodujúce o sťažnostiach obžalovaného podrobným spôsobom rozvádzali, čo zakladá dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a preto najvyšší súd nebude opätovne sa týmito skutočnosťami zaoberať. Aj z toho dôvodu, že obžaloba bola podaná na Špecializovaný trestný súd 25. septembra 2013, odvtedy sa nevykonali vo veci žiadne úkony, ktoré by mohli určitým spôsobom zmeniť postavenie obžalovaných alebo vyvolať zmenu v dôvodoch väzby.

Najvyšší súd sa nestotožňuje s názorom obžalovaného v tom smere, že rozhodnutia, v ktorých sa rozhodovalo o žiadostiach o prepustenie z väzby alebo sťažnostiach, nie sú dostatočne odôvodnené. Odôvodnenia rozhodnutí zodpovedajú príslušným

ustanoveniam Trestného poriadku, treba brať do úvahy, že tu nejde o rozhodnutie vo veci samej, pri ktorom sa vyžaduje iné odôvodnenie rozhodnutia ako pri rozhodovaní o väzbe. Tento záver vyplýva aj z judikatúry.

Vzhľadom na konštatované skutočnosti druhostupňový súd sťažnosť obžalovaného A. S. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 14. mája 2014

JUDr. Daniel H u d á k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová